

begaaet sin Forbrydelse i Aar, men først bliver opdaget om 3—4 Aar, bliver dømt efter det ny System. Det forekommer mig at være saa, at det, der vilde kunne vindes ved en saadan gradvis Iværksættelse, vilde for den fremtidige Udvikling være af saa stor Betydning, at det fuldt ud kunde opveje Ulemperne derved. Bestemmelsen i Grundloven om Dommernes Uafsættelighed er i Principet en ganske fortræffelig Bestemmelse, særlig hvad Højesteretsdommerne angaar, men det forekommer mig dog, at man i Grundloven for meget har set bort fra det Tilfælde, som vi nu staa lige overfor. Det forekommer mig, at det vilde have været heldigt, om man i Grundloven i Stedet for at sætte det Tidspunkt, som faktisk vil medføre den udvidede Pensionsret og Uafsættelighed for de nuværende Dommere samtidig med det, vi nu staa lige over for, havde sat det til at skulle indtræde nogle Aar efter. Imidlertid, som Grundloven er, maa vi jo tage den og søge saa godt som muligt at komme over denne Vanskelighed, og jeg vil henstille Aessor Thomsens Tanke til det kommende Udvalgs alvorlige og omhyggelige Overvejelse.

Hvad nu dette og de andre Lovforslags videre Skæbne angaar, saa gaar jeg ud fra som en given Sag, at de ville komme i Udvalg her i Tinget, og det er da min Mening, at jeg vil forsøge, om det skulde kunne lykkes mig at komme i et nøjere og snævrere Samarbejde med det eventuelle Udvalg, end ellers Tilfældet ved andre Sager plejer at være. Jeg vil straks, saa snart Lovforslagene ere komne i Udvalg, søge dette Samarbejde, og det beror da paa Udvalget selv, om det mener at kunne og ville modtage det. Jeg tror nemlig, at det er at gaa en Vej, som jeg tænker mig vil være den, som hurtigst og sikrest fører os det næste Skridt fremad mod Maalet. Jeg kunde naturligvis meget vel med de Kræfter, der staa til min Raadighed nu, have faaet Lovforslagene omdannede saaledes, at de fuldt ud og paa alle Punkter stemmede overens med mine Tanker. Men dels kunde man jo ikke vide, om det vilde medføre nogen virkelig Fremme af Sagen, da det jo beroede paa, i hvor høj Grad mine Tanker vandt Tilslutning hos dette Ting, og dernæst er det ganske givet, at det vilde have medført et nyt Ophold for Sagens Fremme, idet Ud nævnelser af en ny Justitsminister, ligesom det er gaaet et Par Gange før, vilde have medført Forslagenes Udskydelse et Aars Tid eller saa. En fuldstændig Omdan-

nelse af Forslagene vilde det naturligvis ikke have været muligt at gøre hurtigere, end at det omdannede Forslag tidligst kunde have været forelagt ved Slutningen af denne Rigsdagssamling, altsaa paa et Tidspunkt, hvor det ikke kunde komme til nogen virkelig Behandling af Rigsdagen. Jeg har troet, at det vilde være meget bedre og rigtigere og heldigere for Sagen, om jeg søgte Lejlighed til at foretage den Omdannelse af Forslagene, som efter min Mening er nødvendig, i Overensstemmelse med og i Samarbejde med det eventuelle Udvalg, og jeg har den Tro, at naar man gaar den Vej, saa vil Sagen inden føje Tid stille sig saaledes, at der ud af Udvalgets Behandling vil komme et Forslag, som er baade Folketingets og Ministerens Forslag, og som vil have meget bedre Udsigter til at komme fremad paa sin videre Bane, end om det var enten Folketingets eller Ministerens Forslag, som Forhandlingerne skulde dreje sig om i det andet Ting. Jeg tror, at naar man gaar den Vej, saa ville vi inden for en rimelig Tid virkelig en Gang naa til Ende med Sagen og naa til Ende med den paa en saadan Maade, at vor Retsordning kan blive til Ære for den samlede Lovgivningsmagt og til Gavn for Landets Befolkning.

Oscar Hansen: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgekreds (Krabbe) udkastede i Gaar den Tanke, at Grunden til den Form, under hvilken Forslagene her foreligge, var den, at Ministeren ved Siden af Kommissionens Arbejde ønskede Rigsdagens Arbejde for saa at kunde give Lovforslaget den endelige Udarbejdelse. Det er højst muligt, uagtet det vilde være lidt af en Omvej. Men jeg tror nu snarere, at Tanken fra Ministerens Side har været en anden, Tanken har snarere været at skyde en Genvej, at spare en Instans derved, at Ministeren i Forbindelse med Rigsdagen gennemarbejdede Forslagene og den derved fremkomne Form vilde saa være den endelige Form. Hvilken Mening, der nu end oprindelig var til Stede ved Forelæggelsen, er temmelig ligegyldig lige over for Spørgsmaalet om Forslagenes Betydning med Hensyn til Ministeriets politiske Stilling. Der findes i vor Grundlov to Rækker af Paragraffer, en Række, der bestemmer, hvorledes det autokratisk styrede Samfund skal omdannes til et konstitutionelt Monarki, og en anden Række af Paragraffer, der fastsætter de Betingelser, der maa være til Stede, for at Folket med Held skal kunne leve under den fri For-